

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. április 6.
(nagypéntek)

Horváth Géza

KIRÁLYOD-E?

2.

Alapige: János 19,17

Átvették tehát Jézust, Ő pedig maga vitte a keresztet, és kiért az úgynevezett Koponya helyhez, amelyet héberül Golgotának neveznek. Ott megfeszítették Őt, és vele másik kettőt, jobbról és balról, középen pedig Jézust. Pilátus feliratot is készíttetett, és rátétette a keresztre. Ez volt ráírva: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.

A zsidók közül sokan olvasták ezt a feliratot, amely héberül, latinul és görögül volt írva, ugyanis közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. A zsidók főpapjai akkor szóltak Pilátusnak: „Ne azt írd: A zsidók királya! — hanem ahogyan Ő mondotta: A zsidók királya vagyok.” Pilátus így válaszolt: „Amit megírtam, megírtam.”

Imádkozzunk!

Áldott Urunk, hálaadással magasztalunk, hogy előtted lehetünk istentiszteleten, gyülekezeti közösségekben.

Köszönjük az ünnep szentségét, szépségét, és legfőképpen azt, hogy nagypénteket mi már húsvét felől nézhetjük. Együtt a feltámadással. Tudjuk, hogy nem egy halott Úr előtt akarunk most megjelenni, hanem az élő Krisztus előtt, aki felment a mennybe és ül az Atya jobbán, és aki majd eljön onnan ítélni élőket és holtakat.

Köszönjük az énekek csodálatos titkát: Ó Krisztusfő, te zúzott, te véres szenvedő. Köszönjük, hogy lélekben megállhatunk a Golgotánál, felnézhetünk a Báránnyra, arra, akiről jövendöltek a próféták, akit kiábrázolt az istentisztelet liturgiája, az áldozatok sokasága. Arra a Báránnyra, aki megígért volt. Köszönjük, Urunk, hogy minden terv szerint haladt.

Áldunk, hogy eljött az, amikor odamentél a keresztre, megaláztattál éretünk, a szenvedésnek a mélységét hordoztad el, hogy mi mennyei magasságokba kerülhessünk hit által, egyedül a te érdemedért, Úr Jézus Krisztus.

2. KIRÁLYOD-E?

Köszönjük, hogy megismételhetetlen a te áldozatod. Köszönjük, hogy tökéletes. Köszönjük, hogy aki ebben hisz és remél, az teljes bocsánatot kap, mert meg van írva, hogy Jézus Krisztusnak a vére megtisztít minket minden bűntől.

Könyörülj rajtunk, Urunk, hogy szemléljük azt a szeretetet, amely a Golgotán égett. Azt a hűséget és azt a vágyat, amely az embert kereste és keresi azóta is, és amely azt hirdeti, hogy mit tettél értünk.

Kérünk, segíts most megérteni az ígét igehirdetőnek és igehallgatónak egyaránt. Mindannyian rád várunk és azt kérjük: szólj, Uram, mert hallja a te szolgád. Szeretnénk hallani és érteni, és szeretnénk cselekedni, Urunk.

Ámen.

Igehirdetés

Amikor virágvasárnapra készültem, Jézus Krisztus királysága volt, ami határozottan és világosan eléem jött. Felolvastam a próféciát a Zakariás könyvéből, amely a bevonulás előtt kb. 500 évvel íródott. Íme, jön néked a te királyod, szelíd, alázatos, szamárháton ül.

És bennem folytatódott az a gondolat, hogy ezen a nagypénteken Jézus Krisztus királyságát nézzük meg, illetve folytassuk a vasárnapi gondolatot. Akik olvasták a szenvedés és keresztre feszítés történetét, azok látták-e, hogy az ígében hányszor fordul elő az ígében, hogy Jézus Krisztus király. Nem kell ezt bizonyítani. Lehet, hogy azt mondja valaki: igen, azért fordul elő, mert ezt bizonyítani kellett, mert semmi nem mutatta akkor nagypénteken, hogy Jézus Krisztus király. Hitünknek nem bizonyítékokra van szüksége, hanem isteni kijelentésre.

Pilátus megkérdezi tőle: csakugyan király vagy-e? Jézus azt válaszolta: te mondd.

Aztán a nép elé állítja Jézust és azt mondja: itt van a ti királyotok. A nép pedig dühösen kiált: feszítsd meg!

Amikor Jézus a kereszten van, akkor főpapok, írástudók és vének csúfolódva mondják: ha király, ha valóban hatalma van, ha valóban mindent megtehet, akkor szálljon le a keresztről, szabadítsa meg magát. Tessék, látszik, hogy még sincs hatalma.

Amikor azt mondja Pilátus a zsidóknak: íme, a ti királyotok, akkor azok azt mondják: nem, nekünk császáruk van, és Jézus keresztre fölé kerül a felirat: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.

Gyerekkor sokáig nem értettem ezt, amikor útszéli keresztekkel láttam a szülőfalum környékén, meg amerre mentünk. Mi lehet az a négy betű: INRI? Később megértettem, hogy ez egy rövidítés. Azt jelenti: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.

Amiről ma szólni szeretnék, az: amikor főpapok, vének, írástudók azt mondják: ne azt írd: a zsidók királya, hanem ahogy Ő mondta, ahogyan magát nevezte: A zsidók királya vagyok. Pilátus erre azt feleli: „Amit megírtam, megírtam.” Borzasztó ez a mondat. Ez azt jelenti, hogy nekünk nem királyunk, mi nem tartjuk annak. Ahogyan Ő magát nevezte, magát annak tartotta, na, ezt

írd oda! Megszólal itt az embernek a bűn rontása következtében megromlott gondolkozása is, hogy nekünk nem kell ez a király.

Sámuel könyvében azt olvassuk, hogy Isten népe királyt kér. Azt mondják Sámuelnek: adj nekünk királyt. Olyanok akarunk lenni, mint a többi nép. Hozzájuk akarunk hasonlítani. Milyen jó, hogy a többi nép közül valaki a trónon ül, lehet hozzá fordulni. Sámuel azt feleli: van nektek királyotok, az Úr a ti királyotok. Nem azt valljátok, hogy Ő a mi királyunk, Ő vezet és tart meg bennünket? Nektek van kihez menni. Ott van a ti örökkévaló királyotok, aki hatalmasabb minden királynál.

Tulajdonképpen itt az szólal meg, hogy az ember mindig el akarja utasítani Isten hatalmát, királyságát, uralkodását. Az ember el akarja utasítani az örökkévaló királyt.

Sámuel elmondja a népnek: vigyázzatok, ha király kell nektek, mert az olyan lesz, aki elvesz. Elveszi fiaitokat, leányaitokat, szántóföldjeiteket, szőlőiteket. Nektek olyan királyotok van, aki ad, aki a javatokat keresi — az ember pedig azt mondja: nekünk nem kell ez a király, ne mondd, hogy a zsidók királya, hanem ahogy Ő mondta: a zsidók királya vagyok. Ő magát tartotta királynak. Tartsa magát annak, aminek akarja, mondja magáról azt, amit akar, de nekünk nem kell ez a király. Ez a király nem a mi királyunk.

Jézus Krisztus teljes megaláztatásában, teljes kivettetésében elhangzik ez: nem a mi királyunk, nem ismerjük el magunk fölött. És a nagypéntek azóta is éppen ezért mindig erről beszél.

Valaki egyszer azt kérdezte: két mondatban meg tudnám-e fogalmazni, miről beszél nagypéntek? Azt mondtam: mire képes az ember az Isten ellen, a másik pedig így: mire képes az Isten az emberért. Úgy szereti ezt a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adja — nem a betlehemi jászolbölcsőbe csak, hanem a Golgota keresztségére. A halálba, a kínra küldte el Őt, megnyitni a mennyet a bűnös előtt. Jézus Krisztus király. Így mondta a prófécia is róla: királyi pálca támad Izráelből.

Lehet, hogy ezek az emberek a szívük mélyén várták ezt a királyt. De amikor eljött, olyan kevés ideig tartottak ki mellette, és mondták: hozsánna, áldott, aki jön az Úrnak nevében, és idézik a zsoltárt, az ősi szöveget némelyeknek, másoknak élő ígét.

Jézus Krisztus király, és nagypénteken az Ő királysága lesz a gúny tárgyává: ráadják a királyi bíborszínű palástot. Megkoronázzák. Nem aranykoronával, rubinokkal és gyöngyökkel körberakva, mint az uralkodóknál ez szokás, hanem tövisből. Ez is a bűn következményére utal, mert Isten azt mondta, hogy tövist és bogáncskórót teremjen a föld. Ez a bűn következménye, és ez kerül Jézus fejére, hogy lássuk, hogy ami történik, valaminek a következménye: az én elhajlásomnak, engedetlenségemnek. Az ember Isten nélküli berendezkedésének a következménye ez.

Vajon így énekelted-e ma este, hogy „mind, ami kín s ütés ért, magam hoztam reád”? Nem baj, hogy 2000 évvel ezelőtt történt. Nagypénteket az ünnepi igazán, Jézus előtt az hódol igazán, aki ma este is azt mondja: igen, Uram,

2. KIRÁLYOD-E?

ami kín és ütés ért, azt én hoztam reád. Uram, e szenvedésért lelkemben ég a vád. Vagy, ahogy egy másik ének szól: „Kezedbe, lábadba a szöveget én vertem, véred minden cseppje égeti a lelkem.” Mert ez következmény.

Azt mondják: azt írd: a zsidók királya vagyok. Mi nem ismerjük el, mert nekünk császáruk van. Ő csak magát állítja annak. Három nyelven: héber, latin és görög nyelven írják oda: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. Azt is lehetne mondani: a vallás, az állam és a kultúra nyelvén. Ebben az is benne van, hogy az egész világnak szól — annak is aki vallásos, aki a kultúrában hisz és azt műveli, aki azt mondja: én jó állampolgár vagyok. Pilátus talán nem is tudja, hogy ő, mint Isten eszköze mit ír a keresztre.

Jézus akkor is király volt bizony. Ő soha egy percre sem tette le az Ő istenségét, amikor felvette az emberi testet. Soha egy percre nem tette le Logosz voltát, isteni lényét. Nem tette le királyságát sem. Jézus Krisztus akkor is király, ha ezt a főpapok, vének és írástudók, egyszerű emberek, vezetők vagy vezetettek, idősek vagy fiatalok nem ismerik el. Jézus Krisztus akkor is király, ha meg van szegényítve, le van csupaszítva, ha ki van vetve a városon kívülre. Jézus Krisztus király. Boldog ember, aki ott felfedezi, hogy Ő valóban király.

Nagypéntek örök kérdése ma is: ahogyan virágvasárnap örök kérdése is, hogy neked királyod-e vagy az mondod: nem, nekünk császáruk van. Kétféle ember van: aki elismeri, hogy Jézus Krisztus király, mert élete egy pontján térdre hullva azt tudta mondani: „Jöjj királyom, Jézusom, szívem, íme, megnyitom. A gonosztól óvj te meg, meg ne rontson engemet.” De mivel már megrottott, ezért kérek, hogy „véreddel, mely el-kifolyt, mosd le rólam, ami folt. Élet útját megmutasd, én meg nem találom azt.” — Én meg nem találom azt, hacsak te meg nem mutatod.

Ez az ember megismeri Jézus királyságát, meghódol előtte. Elmondja: „meghódol lelkem előtted, nagy felség, szentháromságban ki vagy egy istenség.” Ezt valaki úgy mondta: bizony, ez Isten Fia volt. Valaki úgy mondta a Golgotán: „Emlékezzél meg rólam a te országodban.” Mert te király vagy, neked országod van. Te uralkodó vagy. Valakinek ott felragyog Jézus királysága, uralma, pedig szinte semmi nem látszik belőle.

Azt kérdezi az Úr tőled ma este: Jézus Krisztus királyod-e? Vagy azt mondod: nem, nekünk császáruk van. Igaz, hogy ki nem állhatjuk sem a rendelkezéseit, sem az adóit, a követeléseit sem, keménységét, dicsekvését sem. De az ember azt mondja: nekünk császáruk van. Mindent inkább, mint Krisztus uralmát.

Néha átérzem a tehetetlenséget. Némelyektől megkérdezem, amikor látom, hogy az életük milyen mélységben van, milyen bűnökkel küzdenek: mindent inkább, mint Krisztus királyságát? Mindent inkább, mint azt mondanátok, hogy itt és most térdre hullunk előtted, Uram. Elfogadjuk, hogy te király vagy. Jöjj szívembe és légy ott Úr. Az ember mindent kipróbál, mindent megpróbál és elkövet, hogy császára legyen.

Mert nekünk császáruk van és nem királyunk. Inkább kárhozatba megyünk, szétszóratunk, inkább mocskokban és bűnben fetrengünk, de nem kell

az Ő királysága. De vedd tudomásul ma este: „a bűn szolgája gyáva rab, a Krisztusé szabad. Az Ő királysága bő áldás, ott van a felszabadulás. Fáradtak ott megnyugszanak, ínségesek megáldatnak.”

Az ember azt mondja: nem kell ez a király! Nekünk császárunk van, nekünk földi törvényeink vannak, nekünk szokásaink vannak. Nekünk az van, amit a szomszéd mond, amit a munkatárs mond, majd amit a gyerekelem vagy az apám mond. Mert ha neked Jézus királyod, akkor az azt jelenti: mindent kizársz, és csak Ő, egyedül Krisztus, csak az Ő igéje, akarata, az Ő vezetése van.

Hogyan gondolkozol ma este? Ha azt mondod: nekünk Jézus a királyunk, akkor szent alázatban térdre hullasz, nemes egyszerűségben és áldott hódolatban azt mondod: „csodállak, Uram! Csodálva, imádva tekintek kegyelmednek tengerébe, és hallgatom édes örömmel, mit rólad mond az ige.” De ha neked császárod van, akkor az azt jelenti: fennhéjázó vagy, dicsekvő vagy, gőgös vagy, mert a császárok ilyenek voltak.

Jézus Krisztus azt mondja: Ő úgy király, hogy szolgál, mert azért jött, hogy szolgáljon és életét adja váltságul sokakért. Ha neked Jézus Krisztus király, akkor a másik embert többre értékeled. Meglátod benne azt, ami benned nincs. Meglátod benne azt, amit ő kapott, és te nem kaptál, és hálás vagy Istennek. Meglátod a házastársadban, a munkatársadban, a családtagodban, és elkezded szeretni, értékelni, becsülni. Jézus Krisztus király, és ahol Ő van, nem sért semmivel, hordozzon bár mélységekben. „Szelíd szemed, Úr Jézus.” Ha neked Jézus Krisztus király, akkor neked szelídek a szemeid, akkor nem tüzet okádnak, nem ölnek, nem parázna tekintetűek, mert Jézus Krisztus szeme szelíd. Ahogy Péternek a szemébe nézett, ott volt benne az Isten lényé maga, arcának tündöklő mása.

Sok ember gondolkozik ma így: császárunk van. Nem kell a tisztaság, csak a tisztátalanság. Nem kell a szentség, csak a szentségtelen. Nem kell az egyenesség, csak a csalárdság. Nem kell a fehér, csak a fekete, legfeljebb szürkítjük egy kicsit, hogy ne legyen nagyon sötét.

Nekünk császárunk van. Mit jelent ez? Azt, hogy nekünk a világ, a korszellem, a baráti társaság, a test szabja meg az utunkat. De ha nekünk királyunk van, akkor Szabadítónk van, aki megszabadított minket a bűneinktől. Aki országa népévé tett bennünket — ahogy Isten igéje mondja. Ha neked császárod van, akkor azt mondod: nekem nem Jézus parancsol, nekem nem Jézus az Uram. Nekünk bíróságunk van. Ha neked császárod van, akkor neked válóperes ügyvéded van, feljelentésed van. Ha neked Jézus Krisztus a király, akkor tudsz bocsánatban élni, mert ez a Jézus azt mondja: amiképpen én is megbocsátottam nektek.

Nagypéntek erről beszél, hogy nekünk nem kell ilyen király. Az embernek nem kell olyan király, aki azt mondja: ha megütnek, tartsd oda a másik orcádat is. Nekünk olyan császár kell, aki azt mondja — amit egy édesanya is mondott a gyerekének — fiam, ne hagyd magad az óvodában, ha megdobnak kővel, te dobd vissza téglával. Az ilyen embernek császára van. Nekünk nem kell olyan király, aki azt mondja: ha kényszerítenek egy mérföldre, te menj el

2. KIRÁLYOD-E?

---

kettőre. Ha azt mondják: ma is te ügyelsz, akkor azt mondod, jó, még holnap is, bár verejtékezel, és majd belepusztulsz. De ekkor neked Királyod van, és nem császárod.

Akinek császára van, azt mondja: nem, engem nem használtok ki. Én nem vagyok kapcarongy. Velem nem lehet akármit csinálni. A császárok valakik, és akinek császára van, az valakinek tartja magát. Akinek királya, Jézus Krisztusa van, az azt mondja: semmi sem kívánok lenni, csak üres edény, Uram. Eszközöd akarok lenni. Felvegyék, ha kell, vagy félretegyék.

Királyod van vagy császárod? Nekünk nem kell olyan király, aki azt mondja: ne éljetek hitetlenekkel felemás igában. Nekünk olyan császár kell, aki ilyet is megenged, és azt duruzsolja a füledbe: majd te megtéríted. Mintha te tudnál valakit, vagy én, vagy bárkit megtéríteni.

A nagypénteki örömhír az, hogy nem is neked kell megválasztani ezt a Királyt, hanem megérteni, hogy Ő választott téged. Nem nekünk kell királyt választani. Nem neked kell választani, mert ez a Király olyan király, aki Ő maga választja alattvalóit, és aki rámutat valakire, és azt mondja: ő is Ábrahám fia. Aki azt mondja: még ma velem leszel a Paradicsomban. Aki azt mondja: jöjj és kövess engem, miközben te a szakadt hálókat foltozod, és elrontott életed romjain keseregsz. Ez a király azt mondja: gyere utánam. Jöjj velem, állj az én seregembe. Nem nekünk kell királyt választani, hanem tudni azt, hogy Ő választott minket örök időknek előtte. A világ teremtése előtt, hogy én szent és feddhetetlen legyek szeretet által. Ez a király maga választott minket, és az Ő királysága áldás.

Mi a király feladata, hogy nevezzük? Gyerekkoromban azt tanultam: ki volt Dávid király, hogy nevezzük? Pásztor-király volt. Dávidra is nem azért ragasztották ezt a jelzőt, hogy pásztorból lett király, mert a juhok mellől hívták el, amikor Sámuel felkeni. Hanem azért, mert olyan király volt, aki pásztorolni akarta az Isten népét. A királynak ez a feladata, a védelem, oltalom, gondoskodás, a jólét, a békesség, a nyugalom biztosítása. Voltak olyan királyok, akik ezt betöltötték, mert nekik is volt egy még nagyobb királyuk, az Isten. Azok a királyok pedig, akik azt mondták: nem kell nekünk ehhez Isten, mert tudunk uralkodni, ott az országban nem jólét volt, nem békesség, nem megelégedettség, nem öröm, hanem háború, éhség, idegen népek igája, és mindaz, ami ezzel jár.

Nekünk olyan királyunk Jézus Krisztus, aki nem csak felettünk akar uralkodni — ezt mondja Isten igéje —, hanem érted és veled. Aki győz, az velem együtt ül az én királyi székemben (Jelenések könyve). Olyan király Jézus, aki az övéivel együtt akar uralkodni.

Így mondja a Heidelbergi Káténk, amikor Jézus Krisztusról tanít, mint Krisztustól. Megfogalmazza: azért, mert Őt az Isten felkente a mi legfőbb papunkká, prófétánkká és királyunkká. Miért neveznek téged keresztyénnek Krisztusról? Azért, mert felkenetésének én is részese vagyok. Vagyis részese vagyok Jézus Krisztus prófétái, papi és királyi felkenetésének. Jézus olyan királyod akar lenni, aki megosztja veled a királyságot, aki nem despota, nem olyan, mint a földi uralkodók, akik kihasználják a népet és a saját maguk hasznát nézik.

Jézus Krisztus olyan király, aki *hasznára* van az Ő népének, mert nem tekintette zsákmánynak, hogy Ő Istennel egyenlő. Megüresítette magát és szolgáló formát vett fel.

A császárok kiirtják a riválisokat. A történelem során láttuk, hogy aki a trón közelébe került, aki oda tartozónak vélte magát, vagy pályázott a trónra, azokat megölelték. Jézus Krisztus olyan király, aki életet ad az övéinek. Nem azt mondja, hogy egyedül uralkodom, hanem azt mondja: érted uralkodom, érted vagyok a menny dicsőségében, mint király, és veled együtt fogok majd egyszer uralkodni. Megosztom veled a királyságot.

Jézus soha nem tette le az Ő királyságát. Nem vehették el tőle. Megaláztatásában, megcsúfolásában is királyok Királya és uraknak Ura. Ez a király majd egyszer visszajön dicsőséggel és hatalommal, és meghajol előtte minden térd: menyeeiké, földieké és föld alattiaké. Azoké is, akik általszegeztek, akik nem ismerték el, akiknek császáruk volt. Akkor kiderül, kinek volt királya Jézus, és kinek volt császára.

Vajon te hol fogsz állni? Te így várod-e, felemelt fővel az égből azt az ítélőbírót, aki rólunk minden kárhozottást elvett – mondja a Heidelbergi Káténk. Kérlek, ismerd el: Ő az én királyom. Jézus Krisztus az én királyom és éppen ezért királyi gyermek vagyok én. Szolgálj neki nem a te erődd, hanem az Ő kegyelme által. Könyörögj, hogy Ő uralkodjon benned, és ismerd el: Jézus király. Ellenségeinket, akik az Ő ellenségei is, majd elteszi utunkból. Ügyünket hordozza.

Amikor a szolgálatom alatt nem lelki, inkább gyülekezeti ügyekben kellett eljárnom, akár különféle állami hatóságoknál. Néha tényleg olyan nagy gond volt, azt hittük, belepusztulunk. Voltak elintézzhetetlennek tűnő ügyek, esetek. De jó volt, hogy azt tudtuk mondani: Úr Jézus, te vagy a király. Megváltottál minket a Golgotán, az örök életünket megszerezted, és Istennek bemutattad az egyetlen tökéletes és teljes áldozatot, és kiengesztelted a mi Atyánkat. Te be tudsz menni a kormányhivatalba, mindent el tudsz intézni.

Azt mondd: Jézus Krisztus az én királyom, Úr az éltem fölött, szívem nem ismer kényszert, önként szolgálom Őt? Valld nagypénteken: Jézus Krisztus az én királyom, az Ő uralma alatt élek, és ebben az uralomban boldog vagyok, mert van vezérem, pásztorom, mert nem én választottam Őt (Jn 15), hanem olyan király, aki engem választott. Engem, a nyomorultat, a senkit, engem, a bűnöst, az Őt megfeszítőt, és országa népévé tett. Azóta boldogan vallhatom, hogy nem vagyok jövevény, zsellér, hanem polgártársa a szenteknek és cseléde az Istennek, örökkévaló királyunknak. Övé legyen dicsőség minden napon!

Imádkozzunk!

Áldunk téged, Úr Jézus Krisztus, örökkévaló királyunk azért a kimondhatatlan szeretetért, amely vállalta a kínt és a halált, és azt, hogy előre megy, és eleget tesz.

Köszönjük neked, Urunk, nagypéntek ünnepét. Kérünk, segíts valóban látni a te királyságodat. Segíts a szívünkben nagynak látni a te jóságodat, hatal-

2. KIRÁLYOD-E?

madat, szeretetedet, gazdag kegyelmedet. Hálaadásunkkal eléd járulunk, és azt mondjuk: gazdagok vagyunk, mert meggazdagítottál bennünket. Sok minden nélkül élhetünk, de mindenünk benned és általad van.

Köszönjük, hogy nem feledkeztél el mirőlunk, de elfelejtetted bűneinket. Köszönjük, Urunk, hogy orcád előtt járhatunk és te a hátad mögé vetted álnokságainkat.

Áldunk téged, hogy a gyülekezeti közösségben ünnepelhettünk, igét hallgathatunk. Köszönjük, hogy mindezt megpecsétetted ezt számunkra az úrvacsora kenyerében és borában, hogy ennyire igaz, valóságos, ennyire kézzel fogható a szabadítás ereje, valósága, szentsége, amellyel új életet adhatsz nekünk. Meghajolunk előtted, belátjuk és meglátjuk, hogy a jóra lelkünk képtelen. Ezért rád szorulunk, vedd át az uralmat életünkben, egész valónkban, Urunk. Engedd, hogy hálásak és kimondhatatlan nagy örömmel örvendezők lehessünk, hogy te vagy a királyunk, és mi királyi gyermekek lehetünk.

Kérünk, áldd meg betegeinket, adj nekik vigasztalást. Akiknél lehet és úgy döntöttél, gyógyulást. Kérünk, ők is hadd tudják, hogy te elvégezted a nagy harcot. Kérünk a gyászolókért. Mindazokért, akik reménytelenségben vannak. Hadd hirdesse nekik nagypéntek és húsvét: a halál és feltámadás a te kezében vannak, Urunk.

Amit most csendben elmondunk, azt is kérünk, hallgasd meg Jézus Krisztus, a mi Urunk által.

Ámen.

335.

Debrecen, 1774.

Ó ár- tat- lan- ság Bá- rá- nya,
E vi- lág- nak ki vagy á- ra,
Meg- tar- tó- ja, táp- lá- ló- ja,
Ál- dott légy, e- gek ki- rá- lya!

2. Hogy érdemlettük ezt tőled, Hogy *:/*: mi értünk ezt felvégyed? Hogy szent tested vereséget, Szenvedjen ennyi sérelmet?

3. Bár tiszta ártatlanság vagy, *:/*: Káromlónak is mondanak, Ámde te mégis vesztegelsz, Ily hamis vádra nem felelsz.

4. Mivel hogy Isten fiának, *:/*: Mondod magad Messiásnak: Káromlónak elneveznek, Nem hisznek téged Istennek.

5. Áldott légy ezért, Jézusunk, *:/*: Édes megváltó Krisztusunk, Fő tanítónk és orvosunk, Megszabadító Királyunk!

XVII. század második fele.